STARPBRĪDIS

Daudzeses pamatskolas avīze skolēniem, skolotājiem un vecākiem 2008. gada decembris # 29

Pastāvēs, kas dzīvos priekam,
Pastāvēs, kas laimīgs ir,
Un kas viegli, kā pa niekam
Nedienas un dienas šķir.
Mīlot gaismas balto staru,
Kas no debess augsta krīt,
Lai tu vari, lai es varu
Gaismā kādu sasildīt.

Mums katram ir bijuši savi sapņi un cerības, kuri šogad varbūt nav piepildījušies. Vecais gads gan aiznes līdzi nepiepildītos sapņus, taču tas arī atver durvis jaunajam gadam, jauniem priekiem, solījumiem, ilgām, cerībām!
Priecīgus mums visiem Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu!

Iepazīstieties!

Tie ir svarīgākie cilvēki mūsu skolā: pirmklasnieki Samanta, Lāsma, Ilva, Matīss, Lauris, Egīls, Reinis, Niks, Pēteris un Nauris. Uz jautājumu par nākotnes nodomiem no pirmklasniekiem saņēmām interesantas atbildes – pēc gadiem 15 mūsu valstij būs vesels pulks jaunu policijas darbinieku!

Skolēni, kuriem atzīmes liecībās nav zemākas par „6"

1.kl. Lauris Plēsums
1.kl. Egils Čipa-Ziemelis
1. kl. Lāsma Kristiāna Ronimoisa
2. kl. Everita Griķe
2. kl. Kristīne Višņevska
2. kl. Aivars Caunītis
2. kl. Annija Veselova
3. kl. Kristiāns Geršebeks
3. kl. Linards Čevers
3. kl. Beāte Riseva
3. kl. Lelde Vigule
3. kl. Iluta Upelniece
3. kl. Laura Gabrāne
4. kl. Lauris Čevers
4. kl. Aigars Maskalāns
4. kl. Andris Maskalāns
4. kl. Mārcis Purviņš
5. kl. Reinis Plēsums
5. kl. Nauris Upelnieks
6. kl. Diāna Zaļivska
6. kl. Laura Čevere
7. kl. Vita Šmidberga
7. kl. Sintija Liesma
7. kl. Sanita Jostsone
7. kl. Sigita Zaļivska
8. kl. Solvita Sila
8. kl. Laila Lisaka
8. kl. Viktorija Ivanova
8. kl. Megija Putniņa
9. kl. Amanda Nāzare
9. kl. Jekaterina Hrjukina

Interviju ar viņu audzinātāju Valentīnu Gaigalnieci lasiet 3.lappusē!

Mūsējie atkal starp zinošākajiem!

Visiem vēl spilgtā atmiņā iepriekšējā mācību gada *devīto* uzvara laikraksta *Diena* rīkotajā konkursā „Kas notiek?" Zemgales skolu grupā. Nupat esam saņēmuši vēstuli no *Dienas* izdevniecības galvenās redaktores Nellijas Ločmeles:

„Vēlos paziņot, ka Jūsu vadītās skolas **9. klase** ir ieguvusi **2. Vietu** *Dienas* rīkotajā konkursā 9. klašu skolēniem *Kas notiek?* klašu vērtējumā Zemgalē .
Uz skolu tiks nosūtīts apliecinošs diploms par sasniegtajiem rezultātiem. Apsveicam!"

Makulatūras vākšanas akcija noslēgusies!

Klasēs atkal ir vieta mācībām! Visu rudeni gan paši bērni nesa, gan viņu vecāki veda uz skolu vecas grāmatas, avīzes, žurnālus, kastes, iepakojuma materiālus un citus papīra izstrādājumus. 8.decembrī ieradās firmas „Euro Concord" mašīna, lai savākto nosvērtu un nogādātu pārstrādei.

Nevienu papīra galiņu, pat ne izplēstu dienasgrāmatas lapu ar piezīmi vai sliktu atzīmi, ko jāpaslēpj no vecāku acīm ☺, neatvēlēja 5.klase.

Astotajā vietā 7.klase ar 28 kg. Savstarpēji līdzīgi rezultāti mazākajiem – 1.klase nodeva 73 kg, 2.klase 79 kg. Tālāk jau sākas pavisam citi skaitļi: 9.klase savāca 141 kg, 4.klase – 462 kg. Pirmo trīs vietu rezultāti iespaidīgi: 6.klasei 809 kg, 3.klasei 846 kg, bet 8.klasei – 916 kg makulatūras. Klāt likām vecās bibliotēkas grāmatas, vēl kādu pusotru tonnu. Par to skola saņems 100 latu, par kuru izmantošanu vēl jālemj.

Ko tu zini par Latviju?

Pirms valsts 90 gadu jubilejas skolotāja Dagmāra Dāboliņa piedāvāja katram no mums pārbaudīt savas zināšanas, pie datora izpildot testu „Ko tu zini par Latviju?" un uzreiz uzzinot savu rezultātu. Testā bija 20 jautājumu, par katru pareizu atbildi varēja iegūt 1 punktu.

Klase	Augstākie rez.	Punkti	Piedalīšanās	Vidējais vērt.
1.klase	**Lauris Plēsums, Niks Veselovs**	14	90%	11,0
2.klase	**Aivars Caunītis**	15	83%, arī audzin.	9,8
3.klase	**Edijs Keiselis Iluta Upelniece**	16	92%, arī audzin.	12,3
4.klase	**Lauris Čevers**	16	90%	13,2
5.klase	**Inese Lune Reinis Plēsums Nauris Upelnieks**	18	90%, arī audzin.	15,1
6.klase	**Ieva Liepiņa**	18	70%	15,6
7.klase	**Dace Albiņa-Alba Vineta Ploskija**	18	93%	16,1
8.klase	**Maija Bubule**	19	90%, arī audzin.	15,6
9.klase	**Zane Meļņičenko**	19	90%, arī audzin.	17,2

MŪSU BASKETBOLISTI SECĒ IZCĪNĪJA 3.VIETU PAMATSKOLU GRUPĀ!

No agras bērnības sapnis bija kļūt par skolotāju

Jauno žurnālistu intervija ar 1.klases audzinātāju Valentīnu Gaigalnieci

- Cik gadus jūs strādājat Daudzeses pamatskolā?

No 1966.gada 1.septembra. Šis ir četrdesmit trešais gads.

- Vai šī ir jūsu vienīgā darba vieta?

Jā. Un, kad aizgāju kārtot pensiju, tur brīnījās: vai tiešām tikai viena darba vieta bijusi? Bet, kad es te atnācu, man ļoti iepatikās, jo te ļoti skaista skola, skaista vieta, un tā arī visu mūžu te dzīvoju.

- Par ko jūs vēlējāties kļūt bērnībā?

Bērnībā es vēlējos kļūt par skolotāju. Man bija divi brāļi, jaunāki par mani, un atceros, kad viņi vēl negāja skolā, es piespraudu pie skapja Latvijas karti un liku, lai viņi parāda kartē Rīgu, kādas citas pilsētas. Es jau viņus tad *dresēju*, savus brāļus.

- Kur jūs mācījāties?

No sākuma četrgadīgajā skolā. Pēc tam aizgāju uz Atašienas vidusskolu, un pēc tam uz Rīgu, uz Pionieru vadītāju skolu. Tad jau bija oktobrēni, pionieri, komjaunieši. Tagad jau bērni nezina, kas tas ir.

Gadu tur mācījos, un tad visu vasaru man bija jāstrādā prakse pionieru nometnē Jūrmalā, Pumpuros. Notika viss krievu valodā. Visa Jūrmala bija pilna ar pionieru nometnēm, nometne pie nometnes, ap 800 bērniem katrā nometnē. Interesanti jau bija. Gan sauļojāmies, gan spēlējāmies, katru dienu vairākas reizes peldējāmies. Pēc Pionieru vadītāju skolas Izglītības nodaļa piedāvāja darbu, kur bija vajadzīgi pionieru vadītāji. Es atceros, kā ierados Jēkabpils Izglītības nodaļā (toreiz pēc administratīvā iedalījuma Daudzese bija Jēkabpils rajonā), bija konferenču laiks tieši, un tur bija arī mūsu skolas toreizējais direktors Vladislavs Antāns. Viņš jau tāds runīgs bija, prata saaģitēt. Man piedāvāja darbu Kūkās, vēl divās citās vietās, un tas man būtu tuvu mājām. Bet vecais direktors saaģitēja mani, pierunāja nākt uz Daudzesi. Kāpēc vēl es piekritu – pirms tam mana vecākā māsa šeit bija par zootehniķi strādājusi. Viņa apprcējās, pārcēlās uz Rīgu, un pēc laiciņa man radās iespēja nākt uz Daudzesi. Atnācu kā pionieru vadītāja, tad neklātienē iestājos Liepājas pedagoģiskajā institūtā mācīties par sākumskolas skolotāju. Toreiz jau mācības skolās notika arī sestdienās, vienīgā brīvā diena bija svētdiena. Tā pabeidzu augstskolu, un mans darba mūžs ir šeit, Daudzesē.

- Kāpēc kļuvāt tieši par sākumskolas skolotāju?

Es jau teicu – man bija divi brāļi, dvīņi, par diviem gadiem jaunāki par mani, ko pa mājām komandēt. Kad mācījos skolā, mēs kā pionieri bijām šefi oktobrēniem, vadījām visādas spēles, rotaļas, vācām makulatūru, metāllūžņus. Pa ziemu dzīvoju skolas internātā, ar slēpēm braucām uz mežu tos čiekurus vākt, bet sniegs bija līdz kaklam. Zēni sakāpa eglē, cirta zarus, mēs, meitenes, lasījām čiekurus un nodevām. Tā mēs ar tām mazākajām klasītēm darbojāmies, man iepatikās, un tā no agras bērnības sapnis bija kļūt par skolotāju.

- Kāds jums skolā bija mīļākais mācību priekšmets?

Man patika ģeogrāfija. Mums bija tāda skolotāja, kas ļoti daudz zināja, tā interesanti vadīja stundas.

- Vai jūs bijāt laba skolniece?

Es domāju, ka jā! Palaidniece nebiju, bet šad tad *podus nogāzām*. Bet tie nebija ļauni *podi*, ļauni joki. Viens otram pāri mēs nedarījām. Un, kas es vidusskolu beidzu, mēs klasē bijām 9 meitenes un divi zēni. Un, kad mēs gribējām pamuļķoties, tad meitenes pārģērbās par zēniem

un zēni par meitenēm. Tajos laikos jau tas bija kas neredzēts. Tajos laikos vidusskolā bija tā – pilsētās vidusskolēnus mācīja par šoferiem, laukos – meitenes par lopkopēm, zēnus – par mehanizatoriem. Mums teica – nu tad jums jāiet uz lopkopību. Bet mēs jau nebijām tādas meitenes! Nolēmām, ka visas iesim uz mehanizatoriem. Tā es vidusskolā nokārtoju traktorista tiesības, vasarā braucu ar kāpurķēžu traktoru – ziniet tos lielos? Vakarā, kad no tāda izkāp, galva dūc! Traktorists aizgāja prom, mani atstāja, un es kultivēju lauku. Skolā, protams, bija *šūmēšanās* – kas tās tādas par meitenēm, kas tā sadomājušas! Toreiz jau nevienam pat prātā nenāca, ka varētu neiet, nedarīt.

Tajos laikos bija modē rakstīt: kādam ievērojamam cilvēkam es vēlētos līdzināties. Cits rakstīja, ka grib savu dzīvi veidot kā Ļeņins. Es uzrakstīju, ka es nevēlos nevienam līdzināties, ka es gribu pati savu dzīvi dzīvot, jo tad man nebūtu interesanti, ja es kādu kopētu. Biju pārliecināta, ka nu gan man būs divnieks – tā bija slikta atzīme, labākā atzīme bija pieci. Bet skolotāja mani pat paslavēja!

- Vai jūs skolas gados bijāt pļāpīga?

Stundās vai starpbrīžos? Stundās mums disciplīnas pārkāpumu nebija, mēs neatļāvāmies. Ja nu kādreiz kaut ko pačukstējām, šad tad priekšā viens otram klusu pateicām.

- Vai jums bija daudz draugu?

Jā! Un joprojām ar daudziem uzturam kontaktus. Piemēram, Bebros bērnudārza vadītāja ir mana draudzene.

- Kādas ir jūsu spilgtākās atmiņas no saviem skolas gadiem?

Laikam jau tā mācīšanās par mehanizatoriem. Mums pie skolas bija liels ezers, un toreiz jau ziemas bija aukstas, ledus stingrs – tad mēs ar mazo traktoriņu DT 20 braukājām *astoņniekus* pa to ledu. Es vidusskolā biju labākā sportiste – skrējēja garajos gabalos, augstlēcēja, slēpotāja. Visās sacensībās vienmēr aizstāvēju skolas godu. Droši vien izturība bija no tā, ka staigāju garus gabalus ar kājām, jo skola bija kādus 8 kilometrus no mājām, un tie 8 kilometri bija jānoiet katru rītu un katru vakaru. Vēlāk jau pusceļā bija autobuss, bet pa ziemu dzīvoju internātā. Pārējā laikā gan mierīgi – no rīta divas stundas pirms mācību sākuma izej, vakarā pārnāc. Tas deva tādu fizisko rūdījumu.

- Kura no audzinātajām klasēm jums palikusi prātā visvairāk?

Visas bijušas mīļas, es tā nevaru pateikt. Skaitījusi arī neesmu.

- Kādi ir jūsu talanti?

Talanti? Nevar tā nemaz iedomāties. Māksla man patīk, rokdarbi. Agrāk gan šuvu, gan adīju, gan tamborēju. Patīk dabas ainavas – mājās sēžu un pamanu pa logu, cik skaisti riet saule. Tad liekas – ja būtu guaša pa rokai, uzreiz attēlotu, cik skaists skats.

- Jūsu mīļākā grāmata?

Bērnībā man bija tāda mīļa grāmata „Pie saulītes ciemos”, ar lielām, skaistām bildēm. Vēl tagad atmiņā tā palikusi. To man kādā 2.klasē nopirka vecāki. Bet tā man patīk dzeja, Ārijas Āres dzejoļi, un visu laiku man patikusi Austras Skujiņas dzeja.

- Kādi ir jūsu vaļasprieki?

Vai tad to kāds nezina? Sēņošana! Arī dejas man ļoti patīk ,bet tagad pati vairs to nedaru. Bet, kad sporta dejas rāda televīzijā, es neeju gulēt, kaut vai līdz divpadsmitiem iet raidījums. Kad sāk nākt miegs, staigāju pa istabu. Un kad saskatījusies aizeju gulēt, tad sirds vēl dejo līdzi. Pēc tam vēl ilgi nevaru aizmigt.

- Cik visvairāk esat salasījusi sēnes vienā reizē?

Parasti jau es skaitu tikai baravikas. Visvairāk laikam ir bijušas 145 vienā reizē.

- Ko jūs darāt ar sēnēm?

Ēdu! Izstāstīšu jums recepti – sacepu taukos un kad atdzisušas, lieku saldētavā ziemai.

- Kādi bērni ir tagad, salīdzinot ar bērniem agrāk?

Daudz atraisītāki, brīvāki, kustīgāki, bet arī izklaidīgāki.

- Ko jūs darītu, ja nebūtu skolotāja?

Varbūt pārdevēja!

- Ko jūs domājat par skolas formām?

Pilnībā atbalstu! Labprāt redzētu skolēnus formas tērpos, jo tas disciplinē. Padomājiet, kā izskatītos karavīru ierinda, ja viņi būtu tērpušies kā pagadās – citam bikses nošļukušas, citam pliks vēders!

- Ko jūs novēlētu skolēniem?

Prieku, veiksmi, vienmēr labi justies mājās, skolā, sabiedrībā!

- Paldies par atbildēm!

MANAS MĀJAS ….

(paldies skolotājai Dacei Caunītei!)

„…Mans mīļākais gadalaiks ir pavasaris. Pavasarī atmostas visa daba. Cilvēkiem pazūd ziemas īgnums, jo talkā nāk jaukās pavasara sajūtas, šogad visa skola devās pārgājienā uz Znotiņezeru. Izejot no skaistākajiem mežiem, manām acīm pavēras neaprakstāms skats. Ezera ūdens mirdzēja kā no gaisa sabiruši dimanti. Šis skats man lika aizdomāties, cik lepna es varu būt par sava pagasta skaistākajām vietām!

Es zinu, ka nav vajadzības apskaust to, cik Āfrikā spoža saule, vai to, cik Alpos augsti kalni, jo tepat manā dzimtajā pagastā, manās mājās, ir vietas, ar kurām es varu lepoties…”

(Džūlija Putniņa 6.kl.)

„…Daudzeses pagastu ieskauj zaļa meža rota, kuros ogotāji un sēņotāji iegūst sev peļņu. Znotiņu ezers ik dienu raugās zilajās debesīs un pēta sauli, ko tā tālāk darīs. Sārtās dzērvenes klusi klausās klusajā purva dziesmā. Rudeņos krāšņās koku lapas, nobirstot uz ceļiem un takām, veido lielu paklāju. Vasarā šeit kokos sēž putni un čivina. Pavasarī, kad viss plaukst un zeļ, tad lapas savos pumpuros klusām gaida, kad izsprauktiesārā. Ziemā Daudzeses pagasts viss ir sniegā. Koku galotnes un māju jumtus klāj baltas sniega cepures…”

(Laura Čevere 6.kl.)

„…Man Latvija asociējas ar Dziesmu svētkiem, Jāņiem, brīnumaino dabu un cilvēkiem, neskaitāmām cerībām un sapņiem, pārdrošu rīcību. Latvija ir kā stāsts, kuram nav beigu, kā stāsts, kurš vēl turpināsies daudzus gadus.

Mana vecmamma ir piedzīvojusi otro pasaules karu, kurš viņas ģimenei atnesa neskaitāmas ciešanas un zaudējumus. Neskatoties uz to, viņa mēdz teikt, ka, tikai pateicoties Latvijai un latviešiem, viņai ir bijis tik daudz laimīgu brīžu dzīvē.

Es savā zemē gribu dzīvot, „kur senču ozols vēl senos dievus rod, kur sirmais Dieviņš lēnā solī druvas svētī, kur Jānim mūžīgajam tauta ziedu dod”(Indulis Ķēniņš)…” (Megija Paškova 8.kl.)

„... Mājas ir vieta, kur jūties drošs, kur tev ir vislabāk, kur tevi saprot. Manas mājas ir Latvijā.

Latvija ir kā silta azote, kā ziedoša pļava, kā brīnumu lauks, kā saule, kas nekad nebeidz spīdēt. Tā ir kā krāšņa odziņa Eiropas centrā.

Svarīgi ir cienīt savu zemi un neaizmirst tās vēsturi…” (Raimonds Vanags 9.kl.)

„…Nevienā valstī nav tik skaistu mežu un pļavu. Apbrīnojot augu daudzveidību, var stundām ilgi sēdēt pļavā. Vērojot interesantu un savdabīgi aizraujošu dzīvi mežā, paiet vesela diena. Bet upes – tās ir neaprakstāmi skaistas. No tā visa mēs gūstam dvēseles mieru.

Mājai, kurā mēs dzīvojam, ir īpaša nozīme. Tai piemīt siltums, kuru mums dāvā tuvi un mīļi cilvēki. Tā ir vieta, kur mēs jūtamies pasargāti no apkārtējā naida.

Mani katru rudeni priecē bērzi, kļavas, ozoli un kastaņas ar krāsu dažādību. Jūtos laimīga, kad dzirdu krāsnī malkas sprakšķēšanu un, atverot durvis, suņu rejas.

Tā ir visjaukākā sajūta…”

(Jekaterina Hrjukina 9.kl.)

„…Es dzīvoju vislabākajā un spēcīgākajā valstī – Latvijā. Latviešiem ir nācies pārciest daudzas cīņas un vairākus karus, bet, turoties kopā, viņi izcīnīja brīvu valsti. Es lepojos ar to, ka tieši Latvija ir mana dzimtene, manas mājas.

Mēs varam lepoties ar Latgali ,zilo ezeru zemi, ar Daugavu, mūsu likteņupi, ar Turaidu Siguldā, ar greznām pilīm un muižām, Baltijas jūru, dzīvnieku, putnu un augu daudzveidību…”

(Amanda Nāzare 9.kl.)

„… Latvija...Vasarā to klāj puķu pilnas pļavas, dzirdamas skanīgas putnu balsis, un apkārt virmojošā smarža mūs apņem kā sapnī un aiznes uz citu pasauli. Ziema tai uzliek baltu, pūkainu un mīkstu segu. Pavasarī mostas un atdzīvojas daba, atkal zaļojot kokiem, zālei, un plaukstot ābolu, ķiršu kokiem, rodas interesants smaržu sajaukums, kuru gribas sajust vēl un vēl.

Prieku sagādā arī šeit dzīvojošie cilvēki, kas steidzas pretī smaidīgām sejām un labiem vārdiem…”

(Gunita Doveika 9.kl.)

„… Manas mājas ir Daudzeva. Mums apkārt ir plaši meži, ziedošas pļavas un rudzu lauki. Mēs dzīvojam veselīgā vidē. Daudzeva ir nozīmīga mums visiem, tikai ne visi to apzinās. Mums ir labs pagasta priekšsēdētājs, Guntis Ozoliņš, kas mūs uzklausa un atbalsta mūsu idejas. Mūsu priekšsēdētājam ir arī daudz palīgu, kuri kopā ar viņu cenšas dzīvi pagastā padarīt interesantāku, skaistāku un drošāku…”

(Sanita Bidzane 8.kl.)

Mazpulku fotokonkurss „Mana puķe Latvijai”

Elīna Nāburga (no kreisās) un Lelde Vigule ar savām fotogrāfijām piedalījās Latvijas Mazpulku fotokonkursā „Mana puķe Latvijai”. Varēja sūtīt jebkādu ziedu fotogrāfijas.
Meiteņu iesūtītie darbi tika novērtēti ar
II pakāpi, un viņas pa pastu saņēma savas fotogrāfijas, ieliktas rāmīšos.
Elīna izvēlējās sūtīt rozes bildi, jo tā pēc lietus dārzā bija visskaistākā puķe, pie tam šīs rozes šķirne ir nosaukta Elīnas māmiņas vārdā par ‘Ilonu’. Šo rozi Elīnas tētis uzdāvināja skolotājai Ilonai dzimšanas dienā.
Leldei fotogrāfiju konkursam izraudzīties palīdzēja māsa Solvita.

Operas pasaka

Iluta Upelniece

6.decembrī, jaunajā Nacionālās operas zālē tika iestudēta opera „Pasaka par lācīti Tobiasu un nozagtajām notīm”. Tajā dienā uz Operu varēja doties jebkurš bērns un piedalīties izrādes gatavošanā.

Sākumā visi sadalījās grupās. Es ar māsīcu Zani bijām zelta zirdziņa grupā – otru grupu vadīja sudraba zirdziņš. 1.cēlienā es ar māsīcu bijām pie orķestra, 2.cēlienā mēs bijām aktieri. Kāds vīrietis mūs mācīja, kā tēlot.

Tad bija pārģērbšanās un grimēšanās. Sākumā visi izvēlējās maskas. Mēs ar Zani bijām sunīši. Tad visi izvēlējās kostīmus. Man bija sarkans kostīms.

Un tad mēs devāmies uz lielo skatuvi un bijām izrādes dalībnieki! Sākumā mana grupiņa ļoti skaļi spēlēja mūzikas instrumentus. 2.cēlienā bija par Vīnes statuju Augustiņu, kas atdzīvojies un nokāpis no postamenta. Tad burvis, kuram uz ūsām bija kanārijputniņi, jautāja, vai mēs pazīstam Augustiņu. Viņš pastāstīja, ka ir nozagtas Nakts karalienes divas augstās notis. Kad mēs klausījāmies kā Nakts karaliene dzied bez tām divām notīm, tas izklausījās tik juku jukām! Lielajā koncertā atklājām nošu zagli. Kopā visi mēs viņu noķērām. Beigās Nakts karaliene dziedāja un mēs visi jautri dejojām. Bet nošu zaglis atlīdzinās savu vainu, pārrakstot Mocarta notis. Izrādījās, ka tas burvis bija nošu pētnieks. Un to visu vēl filmēja! Man ļoti patika opera par Tobiju un sunīti Fufū!

Ekskursija uz Rīgu

Nauris Upelnieks

Kādu otrdienas rītu mēs devāmies ekskursijā uz Rīgu. Vispirms braucām uz Latvijas televīzijas ēku Zaķusalā. Tur mūs gide izvadāja pa daudzām telpām, vispirms uz leļļu telpu. Tur atradās daudz leļļu un masku, kas laika gaitā izmantotas, filmējot TV pārraides. Daudzas lelles bija ļoti sen nelietotas. Pēc leļļu telpas gājām uz televīzijas muzeju. Tur atradās pirmie televizori un vecā uzņemšanas tehnika. Gide par katru tehniku pastāstīja ļoti interesantas lietas. Pēc muzeja mums bija iespēja ieskatīties visu raidījumu studijās.

Pēc televīzijas apmeklējuma mēs devāmies uz VEF kultūras pili noskatīties izrādi „Viens pats Ziemassvētkos 2”.
... ja mazs zēns mājās paliek viens pats, tad noteikti kaut kas notiks, it īpaši Ziemassvētku laikā... Mūzikls bija par draudzīgu ģimeni, kurā katrs mēģina sevi pierādīt. Izrādē brāļus tēloja nu jau pazīstamās bītboksa grupas P.E.R puiši – Ralfs Eilands un Pēteris Upelnieks. Kad mūsu meitenes viņus pazina, bija ļoti sajūsmināta! Zagļi lugā rādīja kaskadieru trikus. Galu galā viss beidzās laimīgi, ļaundari tika pieveikti un ģimene baudīja Ziemassvētku brīnumu visi kopā.

Mājupceļā autobuss, protams, piestāja pie lielveikala Pārogre.

Avīzi veidoja pulciņa „Ievads žurnālistikā” komanda: Lelde, Iluta, Kitija (3.klase), Digna, Dace, Renāte, Uva (4.klase), Inese, Nauris (5.klase), Kristīne (6.klase), Sigita, Vineta, Sintija, Laura, Sanita (7.klase), Maija, Sanita, Lāsma (8.klase) un bibliotekāre Ruta. Metiens – 110 eksemplāri.